

QUYÊN DI: TRÍ THỨC THÂN CỘNG?

Lê Duy San

Trong những ngày vừa qua, một nhân vật bình thường bỗng dưng trở nên nổi tiếng trên các diễn đàn internet, cả về xấu lẫn tốt. Đó là ông Quyên Di, một nhân vật mà chúng ta thường thấy trên vô tuyến truyền hình (TV) qua mục: “...” Nhiều người thắc mắc:

- 1. Ông Quyên Di là ai?**
- 2. Ông Quyên Di đã làm gì?**
- 3. Tại sao ông Quyên Di bị nhiều người chống đối, mạ lỵ?**

I. Ông Quyên Di là ai?

Ông Quyên Di là người Công Giáo, họ Bùi, tên Chúc, bút hiệu là Quyên Di. Trước năm 1975, ông là giáo sư trường Nguyễn Bá Tòng Sài Gòn, nhưng không biết ông có tốt nghiệp trường đại học nào không. Tiểu sử của ông do chính ông viết như sau:

Nhà văn của tuổi thơ. Sinh năm 1947 tại Bạch Mai Hà Nội. Nguyên quán Ngọc Lũ, Bình Lục, Hà Nam, di cư năm 1954, vượt biển tháng 12 năm 1977, hiện định cư tại Hoa Kỳ từ tháng 4-1978 đã: dạy học, thư ký nguyệt san Tuổi Hoa Sài Gòn, chủ biên nguyệt san Ngàn Thông, tạp chí Phương Đông (cùng Đông Duy) hiện chủ nhiệm: Nguyệt san Tuổi Hoa, nguyệt san thần học-tu đức Thời Điểm Công Giáo. Tác phẩm: Tuổi Trăng Tròn 1 và 2 - Vết Chân Chim - Tuổi Ướt Mơ - Cánh Phượng Rơi - Thu - Chuông Đêm - Thoáng Mây Bay - Hành Trang Lên Đường - Tương Lai Giới Trẻ - Việt Nam Hải Ngoại - Hoa Hồng Nhà Kín - Nhìn Xuống Cuộc Đời.

Sang Mỹ, theo như ông cho biết thì ông cũng rất may mắn vì được trở về nghề cũ. Ông không những lại được dạy học mà còn được dạy tại trường đại học chứ không phải là trường trung học như ngày ông còn ở Việt Nam. Cũng theo ông, ông hiện là giáo sư (professor substitute) dạy về Ngôn Ngữ và Văn Hóa Việt Nam của trường Đại Học UCLA (University of California, Los Angeles) và CSULB (California State University Long Beach). Với chức vụ là giáo sư đại học, ông đã làm nhiều người thắc mắc: Không biết ông Quyên Di đã tốt nghiệp bằng cấp gì mà dám nhận là giáo sư đại học (professor), một tước vị (title) mà chỉ những người có cấp bằng tiến sĩ (PhD), được nhận dạy tại đại học và do đại học cấp? Thực ra vấn đề quan trọng mà chúng ta cần bàn ở đây không phải là cái tước vị của ông mà là việc làm của ông.

II. Ông Quyên Di đã làm gì?

Với chức vụ giáo sư dạy về Ngôn Ngữ và Văn Hóa Việt Nam của trường Đại Học UCLA và CSULB, ông đã từng tham dự và thuyết trình về ngôn ngữ, văn hóa tại nhiều nơi. Ông cũng có dịp hướng dẫn sinh viên Việt Nam tại hai trường Đại Học này về Việt Nam để tìm hiểu về ngôn ngữ và văn hóa Việt Nam từ mấy năm trước. Theo bản tin của Sông Hồng thì ông Quyên Di đã về Việt Nam năm 2012. Theo ông Hùng Thế cho biết thì “xem các videos được thấy ghi chú do các em... thực hiện mùa hè 7/2008 có hình ảnh Gs Quyên Di cùng các em về VN... và các em tham dự các buổi học tập hè do các Gs Ts, phó Ts Khoa trưởng Khoa Việt Nam Học Đại Học Khoa Học Xã Hội và Nhân Văn viện đại học Quốc Gia Hà Nội và Sài Gòn giảng dạy... cùng các buổi đi “tham quan thắng cảnh cõi rề...”. Nhưng chuyện này chỉ mới bùng nổ trong mấy tuần gần đây khi một bản tin do ông Nguyễn Kinh Doanh gửi đi với tựa đề là “Nhà văn Quyên Di công khai hợp tác với Cộng Sản”. Vì thế ông Quyên Di đã phải viết một lá thư dài vừa để minh xác vừa để chia sẻ và gửi lên các diễn đàn. Tôi xin được tóm tắt 4 điểm chính như sau:

1. Ông xác nhận “Bản tin này trích lại một bản tin khác của khoa “Việt Nam Học và Tiếng Việt” thuộc Đại Học Khoa Học Xã Hội & Nhân Văn Hà Nội, tường thuật buổi nói chuyện của tôi ở khoa này”
2. Năm 2012, tôi dự “Hội nghị Quốc tế Việt Nam học” được tổ chức ở Hà Nội. Tôi không đi một mình mà đi cùng với ban giáo sư khoa Ngôn ngữ và Văn Hóa Nam Á của đại học UCLA.
3. Lo lắng cộng đồng bị ngôn ngữ, văn hóa cộng sản xâm nhập là chuyện rất đúng. Nhưng theo tôi, trực diện với họ khi có cơ hội và có tư thế là chuyện rất cần. Những sự thật chúng ta nói lên một cách xác quyết, người nghe không thể nào không có suy nghĩ và bị thuyết phục.
4. Đại học không đặt vấn đề chính trị. Đại học chỉ đặt vấn đề phát triển chương trình giảng dạy. Về khoa ngôn ngữ, suy nghĩ của đại học là “không gì hơn là mời người tại chính quốc gia sử dụng ngôn ngữ đó làm giáo sư giảng dạy.”

Ông Quyên Di nói ông “Lo lắng cộng đồng bị ngôn ngữ, văn hóa cộng sản xâm nhập là chuyện rất đúng” nhưng ông lại chủ trương “Về khoa ngôn ngữ, suy nghĩ của đại học là không gì hơn là mời người tại chính quốc gia sử dụng ngôn ngữ đó làm giáo sư giảng dạy.”

Ông Quyên Di không những là người Bắc di cư vào Nam năm 1954 và vượt biên năm 1977 để trốn chạy Cộng Sản, ông lại là người Công Giáo, ông thừa hiểu Cộng Sản đặt vấn đề văn hóa rất nặng. Không những trong thời chiến mà cả trong thời bình, lúc nào chúng cũng kiểm soát rất chặt chẽ. Chẳng thế mà sau khi thôn tính được miền Nam, mặc dầu chúng đã bắt tất cả các quân nhân VNCH từ cấp Thiếu Úy trở lên và các công chức VNCH từ cấp Chánh Sở trở lên đi tù mà chúng còn muốn bắt giam tất cả các văn nghệ sĩ. Chúng đã coi tất cả các người làm văn hóa tức các nhà văn, nhà báo là bọn Biệt Kích Văn

Hóa nên chúng đã tạo nên vụ nổ tại hồ Con Rùa còn gọi là vụ án hồ Con Rùa vào đêm 1/4/1976. Sau đó một chiến dịch quy mô được Việt cộng tung ra để lùng bắt tất cả các văn nghệ sĩ miền Nam có tên trong một bảng “phong thân” trong chiến dịch từ ngày 2/4/76 đến ngày 28/4/76 với tội danh là CIA và đặt mìn phá hủy “hồ con rùa”.

Vậy mà nay ông lại chủ trương “Về khoa ngôn ngữ, suy nghĩ của đại học là không gì hơn là mời người tại chính quốc gia sử dụng ngôn ngữ đó làm giáo sư giảng dạy.” Thật không khác gì “giao trứng cho ác”.

Ông Quyên Di nói rằng ông chỉ là người làm văn hóa, ông không bao giờ để cho chính trị len lỏi vào văn hóa. Nhưng ông lại cho rằng “trực diện với họ khi có cơ hội và có tư thế là chuyện rất cần. Những sự thật chúng ta nói lên một cách xác quyết, người nghe không thể nào không có suy nghĩ và bị thuyết phục. Ông thật ngây thơ, bọn Cộng sản, nhất là bọn Việt cộng là một bọn người rất ngoan cố. Một tên Việt cộng chưa chắc ông đã thuyết phục nổi chứ đừng nói là cả một tập đoàn.

Ngay cả việc ông đưa các em học sinh đi “tham quan” (thăm) các danh lam thắng cảnh, các di tích lịch sử, ông có được tự do không hay đi đâu cũng phải do bọn Việt cộng tổ chức và đi theo? Khi thăm Hồ Hoàn Kiếm, ông đã nói gì về Hồ Hoàn Kiếm với các em? Ông đã nói gì về Vua Lê Lợi với 10 năm kháng chiến chống quân Tàu (giặc Minh), Ông có đưa các em đi tham gò Đống Đa không? Ông đã nói gì với các em về Vua Quang Trung đại phá quân Tàu (giặc Thanh). Ông có đưa các em đi thăm đền Hai Bà Trưng không? Ông đã nói gì với các em về Hai Bà diệt quân Tàu (giặc Ân)? Ông có đưa các em đi thăm đền Đức Trần Hưng Đạo không? Ông nói gì về Đức Trần Hưng Đạo đã phá tan quân Tàu (giặc Mông Cổ) trên sông Bạch Đằng? Hay là ông để cho bọn Việt cộng đưa các em đi thăm lăng “Bác”? Đi thăm viện bảo tàng “Mỹ-Ngụy”?

Chắc ông Quyên Di cũng đưa các em sinh viên đi thăm Huế? Ông có nói cho các em sinh viên biết chính nơi đây vào Tết Mậu Thân 1968, bọn Việt cộng đã không tôn trọng lệnh hưu chiến trong những ngày Tết. Chúng đã ra lệnh tổng công kích và chiếm được Huế gần một tháng trời. Trước khi chúng bị quân đội VNCH đánh bật ra khỏi Huế, chúng đã giết và chôn sống trên 6 ngàn người dân vô tội? v.v.

Tóm lại, trong lá thư minh xác của ông Quyên Di ông đã xác nhận là: “Năm 2012, tôi dự ‘Hội nghị Quốc tế Việt Nam học’ được tổ chức ở Hà Nội. Tôi không đi một mình mà đi cùng với ban giáo sư khoa Ngôn ngữ và Văn Hóa Nam Á của đại học UCLA.” Và theo ông “Về khoa ngôn ngữ, suy nghĩ của đại học là không gì hơn là mời người tại chính quốc gia sử dụng ngôn ngữ đó làm giáo sư giảng dạy.” Có nghĩa là ông chủ trương nhà trường cần phải mời những giáo sư Việt cộng sang giảng dạy về những môn Ngôn Ngữ Việt, Văn Hóa Việt mới có hiệu quả tốt.

Những môn như Ngôn Ngữ Việt hay Văn Hóa Việt là những môn có liên quan tới lịch sử, mà bọn Việt cộng là vua bóp méo lịch sử. Liệu ông Quyên Di có dám đề nghị tổng cổ bọn giáo sư Việt cộng về nước không nếu thấy chúng đã giảng dạy sai sự thật?

Nói ông Quyên Di là một trí thức thân Cộng có lẽ còn quá nhẹ. Phải nói ông là một trí thức đã hợp tác với Việt cộng đúng như bản tin mà ông Nguyễn Kinh Doanh đã gửi đi.

Lê Duy San

MỘT CÂU CHUYỆN BÊN LỀ CỦA CHỊ Th - Người chuyển bài

Xin cảm ơn những vị đã đọc và đã viết cho th đôi dòng cảm nghĩ sau khi đọc về nhân vật Quyên Di này...

Tiện đây, cũng nhân đọc bài viết này của ông Lê Duy San, th nhớ đến 2 chuyện có liên quan tới người "bên thắng cuộc" và chương trình trao đổi??? với một trường đại học trong tỉnh bang th đang sống.

1. Cách đây vài năm, có một phái đoàn y tế 5-6 người từ VN qua thành phố này. Tuy chỉ là một nhân viên thường trong sở y tế, nhưng là người Việt đang làm việc liên quan đến những con số về sức khỏe của tỉnh bang nên th được ông CEO của một trường đại học mời tham dự buổi hội thảo (seminar) của phái đoàn (giữ chức vụ cao) nói về y tế VN.

Trước buổi seminar, th cũng được ông CEO của ĐH mời ăn trưa chung với phái đoàn và một vài GS của trường ĐH. Vì nhà hàng không xa trường ĐH nên tất cả cùng đi bộ tới. Trên đường đi, 3 phụ nữ của phái đoàn VN nhờ th tìm hộ họ một khách sạn nào rẻ hơn vì v/đ tài chánh eo hẹp. Cảm nghĩ của th lần đầu tiên khi tiếp xúc với người "bên thắng cuộc" từ ngày rời bỏ Quê Mẹ là th thấy "tội quá!" nên hứa sẽ giúp.

Sau bữa ăn trưa, trên đường trở lại trường ĐH, th nói với ông CEO về v/đ phái đoàn VN nhờ và xin ông cho thư ký tìm hộ thì tốt hơn. Ông CEO đứng lại, nhìn vào mặt th nói: "Cô có biết là tất cả chi phí của họ trong thời gian ở đây là do trường ĐH đài thọ và bài nói chuyện của họ cũng được trả tiền nữa. Tôi không hiểu tại sao họ lại nói với cô như vậy". Th xin lỗi vì không biết điều đó nên khi họ nhờ, th nóng lòng nói với ông ngay để giảm bớt chi phí với túi tiền eo hẹp của người từ VN qua.

Sau bữa ăn trưa, buổi hội thảo bắt đầu. Có khoảng 40 người tham dự. Phái đoàn y tế VN thay phiên nhau trình bày về tổ chức, sự phát triển, và thành quả của nền y tế VN sau chiến tranh. Trong suốt thời gian họ nói thì các vị trong phòng cứ quay qua quay lại nhìn th.

Tiếp theo phần thuyết trình là mục nêu thắc mắc. Một người đưa tay đề nghị th phát biểu trước vì th là người VN nên chắc biết nhiều về VN hơn họ. Th đã nói rất thật là đã vượt biên tìm tự do, đã xa quê hương 30 năm rồi và không thích theo dõi tin tức từ VN vì biết rằng không là sự thật. Nhưng qua những bài thuyết trình của phái đoàn mà có cả thứ trưởng y tế và các tiến sĩ thông kê từ ĐH VN qua đây thì th tin rằng tỉnh bang này cần phải gửi người qua VN để học hỏi cách làm việc của bộ y tế VN chăm sóc sức khỏe cho dân VN như thế nào mà số trẻ em chết ở VN còn kém xa con số mà th làm mỗi năm trong tỉnh bang này. Thêm vào đó, th cũng rất ngạc nhiên là VN tiến bộ quá sức tưởng tượng vì VN, một nước rất nghèo, nhưng lại có nhiều máy NMR, đặt ở nhiều trạm y tế suốt từ Bắc vô Nam còn hơn cả tỉnh bang này. Th cười và kết luận: "Nói tóm lại, chúng ta (Canada) cần phải học hỏi thêm từ VN trong v/đ y tế phòng bệnh và chữa bệnh."

Cả phòng họp cười ô lên và nhiều người tham dự lên tiếng hỏi phái đoàn VN đến tối tăm mặt mũi. Không khí thật ngọt ngào. Riêng th cảm thấy xấu hổ vô cùng vì cuối cùng ông CEO của trường ĐH đưa ra một loạt những con số về y tế VN mà ông biết chắc khi còn làm việc với một cơ quan y tế quốc tế khác.

Khi buổi hội thảo gần chấm dứt thì có một sv của VN đang làm nghiên cứu (postdoc) ở đại học này bước vào phòng. Anh ta kéo thêm cái ghế vào ngồi cạnh, nhìn th và khinh khỉnh nói: "Tưởng là chị quên tiếng Việt rồi chứ" - Th đáp lễ: "Anh có thể nhuộm tóc đủ màu nhưng anh không thể đổi được máu của anh đâu".

Khi ông CEO lên cảm ơn phái đoàn y tế VN và tiễn họ ra cửa, vị thứ trưởng y tế VN nhìn th như muốn nuốt trọn th vào trong bụng ông ta. Th đã nhẹ nhàng nói với ông: "Tỉnh bang này rất giàu. Nếu VN muốn họ giúp đỡ thì hãy nói thật, đừng nói dối như hôm nay. Ông CEO là người có rất nhiều kinh nghiệm về nền y tế của các nước Á Châu. Trường ĐH này không tiếc giúp các nước chậm tiến trong chương trình trao đổi vì họ có thể kêu gọi các dược phòng ủng hộ các chương trình y tế của họ. Nhưng nếu y tế VN còn hay hơn cả tỉnh bang này, thì chắc là họ không cần phải giúp đâu." Cả phái đoàn VN nhìn th như muốn bóp cổ th ngay tại chỗ. Th chào họ và ra về. Một người của trường ĐH, gốc Trung Quốc dè dặt nói với th: "Cẩn thận, cô không nên về VN, họ sẽ trả thù đó."

2. Một tuần sau, ông CEO vì bận (?) có gọi điện thoại nhờ th đưa một Bs dạy ở trường Y Khoa VN đi ăn cơm chiều vì ông có việc bất ngờ không thể tiếp bà ấy được. Th không có cách nào từ chối nên phải nhận lời giúp. Tuy nhiên, để tránh những bất trắc, th kéo một người Canada từng làm việc ở ĐH đi theo. Xe đến trước khách sạn, vì là ngay ở phố chính nên không thể đậu xe lâu. Th chạy vào lobby khi thấy bà cứ tiếp tục nói chuyện điện thoại dù đã thấy xe của th ngừng trước cửa đã lâu. Bà nói xin chờ bà một lát. Th quay ra xe, phải đến 15 phút sau bà ấy mới ra. Bà nói muốn đi ăn tiệm Tàu. Th đưa bà đến tiệm Tàu và để bà chọn món ăn theo sở thích. Bà chọn đủ thứ và bảo đó là những món Bà thích.

Chứng thức ăn đem ra, món nào bà cũng chê không bằng tiệm này hay tiệm kia ở Mỹ, Th buột miệng hỏi:

- Vậy chắc chị đi Mỹ nhiều lắm phải không?

- Ô, cũng không nhiều lắm đâu. Từ đầu năm tới giờ (tháng 10), mình đi Mỹ 10 lần - Bà hân hoan trả lời.

- Thế chị dạy ở ĐH mà đi nhiều như thế thì ai ở nhà dạy học thay cho chị? th hỏi

- Vâng, mình dạy ở Y khoa về kinh tế, nhưng nếu mình muốn đi nước ngoài thì cứ đóng cho ĐH 10% lương tháng của mình là có thể đi được.

- Thế lương tháng của chị là bao nhiêu mà phải đóng đến 10%?

- Lương tháng của mình là 200 đô.

Điện thoại của bà lại reo. Bà trả lời và quên cả 2 người ngồi cạnh. Chưa xong cuộc nói chuyện ấy thì chuông điện thoại thứ 2 reo. Bà lại bật đt lên và trả lời với giọng ngọt ngào và nũng nịu. Th và người bạn Canada mỉm cười với vẻ ngạc nhiên vì sao bà có thể nói chuyện với giọng điệu ấy trước mặt hai người lạ, lần đầu gặp. Chờ mãi vì bà cứ nói điện thoại mãi. Sau cùng, th phải nhắc khéo bà là thức ăn nguội hết rồi. Bà tỏ vẻ không vui nên cứ khều qua khều lại đĩa cá hấp như người ta tìm xem có giòi bọ gì trong đó không. Th cảm thấy bực mình với cái kiểu "trưởng giả học làm sang" này nhưng cố dằn xuống. Th chuyển đề tài, để phá tan cái không khí khó chịu ấy bằng cách ân cần hỏi:

- Thế hôm nào chị về? Thứ tư hay thứ năm tuần sau?

- Không, thứ sáu này mình rời Canada đi Bangkok rồi.

- Ủa, sao vậy? chị mới đến hôm qua, thứ tư, để tu nghiệp một tuần mà thứ sáu đã phải đi Bangkok rồi?

- À, tại vì ông CEO ấy có việc phải đi Bangkok nên mình phải qua đó để bàn công việc ấy mà?

- Xin lỗi chị trước nghe, có việc gì quan trọng đến không thể nói trên điện thoại vậy? Chị đi từ VN qua đây tu nghiệp mà phải chạy qua tới Thái Lan để họp với ông CEO ở trường ĐH này thì thật là mệt lắm đấy. Mà như vậy tiền máy bay ai lo?

- Trường ĐH này lo. Mình đi tu nghiệp thì họ cũng lo hết. Mà nếu họ muốn mời mình nói chuyện nửa tiếng thì họ phải trả cho mình 1000 đô.

- Thật vậy sao? Vậy là chuyên môn của chị về kinh tế y khoa chắc là phải hiem hoi lắm, ở đây không có ai nên ĐH này mới phải mời chị từ VN qua để chia kinh nghiệm?

Bà cười và lại xin lỗi, cầm điện thoại tay lên bấm số để nói chuyện với một người khác. Th và người bạn Canada thấy mỗi một quá rồi nên gác đĩa ngồi chờ. Bữa ăn bị bỏ lại đến 80%. Biên nhận này sẽ giao lại cho ĐH thanh toán. Xong xuôi, th đưa bà về lại khách sạn, không một chút may mắn lưu luyến gì khi gặp người đồng hương cả!

Người bạn Canada cứ thắc mắc về bà là tại sao trong bữa ăn mà phải nói chuyện điện thoại đến 7 lần như thế. Ông ấy không hiểu th và bà nói chuyện gì khi nói bằng tiếng Việt. Th nói ông đừng thắc mắc, th mời ông đi theo để lỡ có bất trắc gì thì ông đứng ra làm chứng thôi nên không cần biết bà ấy nói gì với th.

Và từ đó, chuyện ông CEO mời th theo phái đoàn của trường ĐH này về VN để trao đổi và chia sẻ kinh nghiệm về hệ thống y tế... xem như chưa từng đề cập đến... Tuy không hỏi trực tiếp nhưng th cũng biết là ông CEO đó và vài Gs của ĐH này cũng có sang VN trong chương trình trao đổi vào mùa Xuân sau đó. Còn tên sv cộng sản con làm postdoc ở trường ĐH ấy thỉnh thoảng th cũng có gặp khi qua ĐH họp. Trong một dự án nghiên cứu, th được trường ĐH gợi ý mời qua làm việc chung với nhóm có tên cs con này, th từ chối ngay và nói đùa với Gs đứng đầu dự án của trường ĐH ấy là: "Bộ GS muốn th chết sớm vì không vui khi phải tiếp tục nghe người ta nói láo hay vì bị đầu độc bởi mùi cộng sản VN đây!". Và từ đó vị Gs này cũng không nhắc đến tên của anh chàng sv cộng sản làm postdoc với th nữa.

Cho đến hôm nay, khi đọc bài viết về QD, th lại nhớ đến chuyện cũ và không biết người đàn bà hơn 40 tuổi từ trường Y Khoa VN qua đây là Gs thật hay giả? Là Bs thật hay giả? Bà đi tu nghiệp thật hay giả? Bà đi bán chữ thật hay giả? Hay là bà được đảng, hay nhà nước, hay bộ y tế, hay trường đại học gửi đi mỗi tháng để trao đổi và buôn bán thứ khác...?!

Có lẽ mãi mãi chỉ có thắc mắc từ phía th chứ sẽ chẳng bao giờ có câu trả lời...!

Tuy chỉ là hai chuyện vặt vãnh qua 2 lần tiếp xúc với "bên thắng cuộc" nhưng cũng đủ làm đau lòng một người VN lưu vong...!

th

Lời bàn: Từ ngày tên v+HCM du nhập chủ nghĩa cộng sản vào Việt Nam, Giáo hội công giáo VN này sinh thêm một chi nhánh mới gọi là Công giáo "Quốc doanh" - nhóm này gồm cả tu sĩ - có khuynh hướng bênh vực, tán thành và ủng hộ (advocate) CNCS

[http://lhccshtd.org/LHCCSHTD_VT/BT/TM/LHCCSHTD_VT_BT_TM_CanhChungLuan_2011DEC22.htm] hay có những lời lẽ phi báng người Quốc Gia...

[http://lhccshtd.org/LHCCSHTD_BV/CT/CT2012/LHCCSHTD_BV_CT_CT2012_LaCoVaNhaTho_2012JUL04.htm]. Người quốc

gia VNCH bất luận tôn giáo cần tỉnh thức để phân biệt giữa hai nhóm **CGQD** & **CGCT**. Người **CG chính thống** sẽ không bao giờ đồng lõa với tội ác, và nhất là không chấp nhận một thế lực hay thế quyền nào dám ngang nhiên bách hại tôn giáo! --BKT.

Nguồn: Internet E-mail by th chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, August 20, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*